

Ændringsforslaget under Nr. 6 til § 21 er stillet af de ærede Medlemmer for Hurup (N. Andersen), for Fredericia (Ousen) og mig. Det gaar ud paa at fastsætte en Grænse for det Tidsrum, hvori Kjøbenhavn, Købstæderne og Handelspladserne som kommunal Grundskat kunne opkræve Differencen mellem Bygningsafgiften og Ejendomsskylden til Staten. Der har jo i Forslaget om Ejendomsskylden hele Tiden i Aar været en Bestemmelse om en Overgangstid fra Paaligning efter Bygningsafgift til Paaligning efter Værdi. Den, mente flere Talere ved første Behandling, var temmelig kort, og vi gik saa til at forlænge den. Nu er den 35 Aar; men naar den oprindelig foreslaaede Overgangstid var for kort, forekommer det mig ikke rigtigt at have § 21, som den nu er affattet i Loven om mellemkommunal Beskatning, thi saa kan man risikere, at Købstæderne helt undlade at gaa over til Vedtægter; og at hele den Overgangstid, som man i Ejendomsskyldloven har fastsat for Byernes Overgang fra Paaligning efter Bygningsafgift til Paaligning efter Værdi, kan udløbe, inden man gaar over til Vedtægter. Derfor foreslaar Mindretallet, at der i Loven sættes en Grænse af 5 Aar som det Tidsrum, Byerne i det længste bør have for at gaa over til denne Vedtægtsbestemmelse, til Overgangstiden. Endelig har det samme Mindretal under Nr. 9 til § 22 stillet et Forslag, der vedrører Overgangstiden paa Landet fra Paaligning efter Hartkorn til Paaligning efter Værdi. Som § 22 nu er affattet, er denne Overgangstid fastsat til 3 Gange 5 Aar, men der staar i Lovforslagets § 22, at man skal begynde den 1ste Juli 1903. Nu er det saaledes, at det er et meget uheldigt Tidspunkt at begynde paa, thi det er midt i Sognekommunernes Skatteaar. Dette falder som bekendt sammen med Kalenderaaret, og saa at bestemme i en Lov, at man midt i Skatteaaret skal gaa over til en anden Fordelingsregel for en Del af Skatterne, forekommer os højst uheldigt. Den 1ste Juli falder heller ikke sammen med Amtskommunernes Skatteaar, der gaar fra den 1ste April til den 31te Marts. Derfor gaar vort Ændringsforslag først og fremmest ud paa at faa Begyndelsen til en Paaligning efter Værdi til at falde sammen henholdsvis med Sognekommunernes og Amtskommunernes Skatteaar. Samtidig foreslaa vi — da Overgangstiden ellers ved vort Forslag vilde blive forlænget —, at man kun skal bruge 3 Gange 4 Aar til Overgangstid i Stedet for som nu foreslaaet 3

Gange 5 Aar. Vi foreslaa ogsaa dette, fordi vi mene, at 3 Gange 5 Aar er længere Tid, end man behøver til Overgangstid. Med Hensyn til de ny Fordelingsregler i Ændringsforslaget under Nr. 10 til § 31 og 32, der ere tiltraadte af hele Udvalget, skal jeg kun i Tilslutning til den ærede Ordfører sige, at jeg tror, der ved disse Bestemmelser i alt væsentligt er fundet meget heldige Fordelingsregler. Dog er jeg ikke vis paa, at det er rigtigt, at man ikke har ladet Amtskommunerne beholde en vis mindre Del af det Tilskud, de faa, til Fordeling mellem Sognekommunerne efter deres Skøn over Sognekommunernes hele økonomiske Tilstand. Efter Loven, som den foreligger, kunne Amtskommunerne fordele indtil $\frac{1}{4}$ af hele det Tilskud, de faa til Fordeling, efter deres Skøn over Sognekommunernes Tilstand, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det kunde have været rigtigt, om man havde ladet dem beholde i alt Fald en mindre Del til Fordeling efter dette Princip. Jeg indrømmer imidlertid, at jeg ikke har faaet den Tanke, før der var taget Stilling til 3die Behandling. Dog finder jeg det rigtigt at fremdrage den; saa kan man under Sagens videre Gang tage den under Overvejelse, hvis man finder Anledning dertil. Jeg er nemlig tilbøjelig til at tro, at saaledes som Lovforslaget vil komme til at foreligge, naar man vedtager Ændringsforslaget, ville de allerdaarligst stillede af Kommunerne faa et noget mindre Tilskud af Statskassen, end de vilde faa efter de Fordelingsregler, som oprindelig fandtes i Lovforslaget.

Da jeg ikke haaber oftere at blive nødt til at tage Ordet under denne Debat, skal jeg slutte med at sige, at uagtet Lovforslaget i adskillige Punkter efter vort Partis Mening ikke foreligger i en tilfredsstillende Affattelse — jeg tænker her særlig paa Bestemmelserne om Aktieselskabers Skattefrihed og Besætningernes Skattepligt — ønsker vort Parti dog selvfølgelig den samlede Skattereform gennemført, dels fordi det er paa høje Tid at komme til Ende med disse i en saa lang Aarrække uafbrudt fortsatte Skatteforhandlinger, og dels fordi vi fuldt kan billige det Grundlag for Reformen, som den er udarbejdet paa. Grundprincipperne ere jo for det første fuld Afskrivning af de gamle direkte Skatter, dernæst Kompensation, dels gennem en mindre Ejendomsskyld, og dels gennem en Indkomst- og Formueskat, og endelig, at der skal gives et ret væsentligt Statstilskud til Kommunerne. Siden dette Grundlag kom